

म.भा.डी.

1120211

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अस्माभिरस्मदीयैर्विदुरादिभिर्निवार्यमाणेन निषिध्यमानेनापितद्वनमनुगंतुं प्रवेष्टुं एषिता अनुमतान्तु
वध्यमानास्तदास्त्रेण तेन नारायणे न वै ॥ दत्तमानानलेन वसर्वतोभ्यर्दितारणे ॥ २॥ यथा हि शिशिरापाये देहलक्षं दुताशनः ॥ तथा तदक्षं पांडूनां ददाह ध्वजिनीं
प्रभो ॥ २३ ॥ आपूर्यमाणेनास्त्रेण सैन्ये क्षीयति च प्रभो ॥ जगाम परमंत्रासंधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ २४ ॥ द्रवमाणं तु तस्मै हृत्वा विगतचेतनं ॥ मध्यस्थतां च पा
र्थस्य धर्मपुत्रो ब्रवीदिदं ॥ २५ ॥ धृष्टद्युम्नपलायस्वसहपां चालसेनया ॥ सात्यके त्वंच गच्छ स्ववृण्यं धकटतो महान् ॥ २६ ॥ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा करिष्यत्यात्मनः
क्षमं ॥ श्रेयो ह्युपदिशत्येपलोकस्य किमुतात्मनः ॥ २७ ॥ संग्रामस्तु न कर्तव्यः सर्वसैन्यान् ब्रवीमिवः ॥ अहं हि सहसो दैर्घ्यैः प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनं ॥ २८ ॥ भीष्मद्रो
णार्णवंती त्वासंग्रामे भीरुस्तरे ॥ विमज्जिष्यामि सलिले स गणो द्रौणिगोष्पदे ॥ २९ ॥ कामः संपद्यतामस्य बीभत्सो राशुमां प्रति ॥ कल्याणवृत्तिराचार्यो म
यायुधिनिपातितः ॥ ३० ॥ येन बालः ससौ भद्रो युद्धानामविशारदः ॥ समर्थैर्वहुभिः क्रूरैर्घातितो नाभिपालितः ॥ ३१ ॥ येनाविब्रुवता प्रश्रंतथा कृष्णा सभांग
ता ॥ उपेक्षिता सपुत्रेण दासभावं नियच्छती ॥ ३२ ॥ जिघांसुर्धार्तराष्ट्रश्च श्रुतेष्वेषु फाल्गुनः ॥ कवचेन तथा गुणो रक्षार्थं सैधवस्य च ॥ ३३ ॥ येन ब्रह्मास्त्र
विदुषापंचालाः सत्यजिन्मुखाः ॥ कुर्वाणामज्जयेयं त्समूला विनिपातिताः ॥ ३४ ॥ येन प्रव्राज्यमानाश्च राज्याद्वयमधर्मतः ॥ निवार्यमाणेनास्माभिरनुगं
तुंतं देषिताः ॥ ३५ ॥ यो सावत्यंतमस्मासुकुर्वाणः सौहृदं परं ॥ हतस्तर्धं मरणं मिष्यामि सबांधवः ॥ ३६ ॥ एवं ब्रुवतिकैते ये दाशार्हस्त्वरितस्ततः ॥ निवार्य सै
न्यं बाहुभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ शीघ्रं न्यस्य तश्चाणि वा हेभ्यश्चावरोहत् ॥ एष योगोऽत्र विहितः प्रतिषेधे महात्मना ॥ ३८ ॥ द्विपाश्वस्य दनेभ्यश्च क्षिति
सर्वेऽवरोहत ॥ एवमेतन्न वोहन्यादं बभूवौ निरायुधान् ॥ ३९ ॥ यथा यथा हि युध्यंते योधास्तस्त्रमिदं प्रति ॥ तथा तथा भवंत्येते कौरवा बलवत्तराः ॥ ४० ॥ निक्षे
प्यंति च शस्त्राणि वाहनेभ्यो वरुह्ये ॥ तान्नैतदं स संग्रामे निहनिष्यति मानवान् ॥ ४१ ॥ यत्त्वे तत्प्रतियोत्स्यंति मनसा पीहं केचन ॥ निहनिष्यति तान्सर्वान् र
सातलगतानपि ॥ ४२ ॥ तेव च तस्य तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य भारत ॥ ईषुः सर्वे समुत्सृष्टुं मनोभिः करणेन च ॥ ४३ ॥ तत उत्सृष्टुकामांस्तान् क्षाण्यालक्ष्य पांडवः ॥
भीमसेनो ब्रवीद्वाजिन्निदं संहर्षयन्वचः ॥ ४४ ॥ न कथंचन शस्त्राणि मोक्तव्यानीहं केनचित् ॥ अहमावारयिष्यामि द्रोणपुत्रास्त्रमाश्रुगैः ॥ ४५ ॥

प्रतिषिद्धादित्यर्थः ॥ ३५ ॥ सौत्तदं कुवर्णइतिसानुशयं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

इतिगोणपर्विकीकाम्याजबनबहस्यचिकशत